

தமிழ் இலக்கண நூல்கள் பிறமொழியாக்கத்திற்குக் குறிப்பிடும் வழிமுறைகள்

த. பிரபாகரன் ^{அ, *}, இல. சுந்தரம் ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, எஸ்.ஆர்.எம். அறிவியல் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி நிறுவனம், காட்டாங்குளத்தூர்-603203, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Guidance to Transcription in Tamil Language with Reference to Tamil Grammar Texts

T. Prabakaran ^{அ, *}, L. Sundaram ^அ

^அ Department of Tamil, SRM Institute of Science and Technology, Kattankulathur-603203, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
prabusasi90@gmail.com

Received: 01-05-2021
Revised: 30-04-2022
Accepted: 03-05-2022
Published: 27-06-2022

ABSTRACT

The mix of foreign words in Tamil is inevitable due to the mix of foreign languages, translation, globalization, scientific and technological development, new discoveries, and passion for English. Other scripts that are not in Tamil are used in some of the words, so they are mixed. When writing Northern language words, including Sanskrit in Classical Tamil, we used the phonetic letters s, j, sh, h, x, and sri, which are called Grantha letters. Later, when writing English and other words in Tamil, it became necessary to write with such letters for sounds that are not in Tamil. Apart from this, Tamil grammar texts have from time to time stated some instructions for transcribing in Tamil script in accordance with the Tamil phonetic system. This article seeks to summarise the grammar of Tamil grammar texts from Tolkappiyam to Tamilkappuyam, published in 2005, and how their grammar is referred to as Northern Translation/Other Translation and their current use.

Keywords: Transcription, Translation, Sanskrit words to Tamil, Foreign words to Tamil, Phonetics

முன்னுரை

மொழி என்பது கருத்துப்புலப்பாட்டு கருவியாக மட்டுமின்றி மனித உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகவும் திகழ்கிறது. மொழி ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வெவ்வேறு விதமான மொழிகளில் மக்கள் பேசுகின்றனர். ஒருமொழி மட்டுமே பேசக்கூடிய நாடுகளும் இருக்கின்றன. மொழியைப் பிழையின்றி பேசவும் எழுதவும் இலக்கணம் பயன்படுகிறது. மக்களால் பேசப்பட்டும் எழுதப்பட்டும் வழக்கில் உள்ள அனைத்து மொழிகளுக்கும் இலக்கணம் இன்றியமையாததாக இருக்கிறது. தமிழ்மொழியில் மொழிக்கு மட்டுமின்றி வாழ்வியலுக்கும் இலக்கணத்தைக் கூறுகிறது. தமிழிலக்கணங்களில் நமக்குக் கிடைத்த நூல்களில் மிகவும் தொன்மையானதாகவும் பெரிதும் போற்றக்கூடியதாகவும் விளங்கக்கூடியது தொல்காப்பியமாகும். தொல்காப்பியம் உருவான காலம் முதலே பேச்சு வழக்கிலும், எழுத்து வழக்கிலும் பிறமொழி கலப்பு நிகழ்ந்துள்ளது என்பதனை, தொல்காப்பியர் கூறியுள்ள நூற்பாகளின் வழி அறியமுடிகிறது. தொல்காப்பியர் அதற்கான மாற்றுவிதிகளை நூற்பாவில் கூறியுள்ளார். தமிழ் மொழிக்கு மட்டும் பொருந்துவதாக இல்லாமல் பிறமொழிகளிலும் இவ்வகையான மொழிகலப்பு நிகழ்ந்துள்ளது.

உலகில் தற்போது வழக்கில் உள்ள மொழிகளில் பிறமொழிக் கலப்பில்லாமல் ஒரு மொழியைக் காண்பது அரிதே. தமிழ்மொழியும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. தமிழ்மொழியில் கலந்துள்ள பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்மொழியின் ஒலி அமைப்பிற்கு ஏற்றவாறு தமிழ்ப்படுத்தி எழுதுவதற்கும், பேசுவதற்கும் மரபு சார்ந்த செய்யுள் வடிவிலான தமிழ் இலக்கண நூல்கள் காலத்திற்கு ஏற்றார்போல் வழிவகை செய்துள்ளன. ஒவ்வொரு காலத்திலும் அவ்வப்பொழுது எழுத்து, பேச்சு வழக்கில் உள்ள பிறமொழிகளுக்கு நிகரான தமிழ் எழுத்துகளைக் கூறி தமிழ்ப்படுத்தி எழுத முற்பட்டுள்ளனர். இருப்பினும் நடைமுறை படுத்தபடாமையினால் அவை இன்றும் அவ்வாறே இருக்கின்றது. இதனை தற்காலத்தில் உள்ள மரபு சார்ந்த செய்யுள் வடிவிலான இலக்கண நூல்கள் கூறியுள்ள வழிமுறைகளை ஆராய்வதாகவும் அதனை நடைமுறை படுத்துவதற்கான முயற்சியினை மேற்கொள்வதாகவும் இந்தக் கட்டுரை அமைகிறது.

வடமொழியாக்கம்

பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வழங்கிவருவதை அறிந்து தமிழிலக்கண நூல்கள் அவற்றைத் தமிழில் பயன்படுத்தும்போது தமிழ் ஒலிகளாக மாற்றி எழுதுவதற்கான சில வழிமுறைகளைக் கூறியுள்ளன. பிறமொழிக்கு மட்டுமே சிறப்பாக உள்ள சில ஒலிகளை அவற்றோடு ஓரளவு ஒத்துப்போகக்கூடிய ஒலிகளுக்கான எழுத்துகளால் எழுதவேண்டியுள்ளது.

பிறமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்மொழியில் எழுதும்போதும் பேசும்போதும் சமற்கிருதத்திலிருந்து தமிழெழுத்துகளாகப் பயன்படுத்தப்படும் கிரந்த எழுத்துகளான 'ஸ', 'ஷ', 'ஜ', 'ஹ', 'க்ஷ', 'ஸ்ரீ' இந்த ஆறு எழுத்துகளைப் பயன்படுத்திவருகிறோம். இவற்றைத் தவிர்த்துத் தமிழ்மொழியில் உள்ள எழுத்துகளையே பயன்படுத்தலாம் என்று இலக்கண நூல்கள் இலக்கணமாகவே முறைப்படுத்தியுள்ளன. அந்த வரையறைகள் இலக்கண நூல்களோடு நின்றுவிடாமல் மக்கள் வழக்கத்தில் பயன்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு பயன்படுத்தினால் மட்டுமே தமிழின் தனித்துவம் பாதுகாக்கப்படும். இதற்கு தனித்தமிழியக்கமும், தனித்தமிழ் ஆர்வலர்களின் பெருமுயற்சிகளும் சிலவற்றைப் பயன்பாட்டுக்குக் கொண்டுவந்துள்ளது.

தமிழிலக்கண நூல்களில் பிறமொழியாக்கம் குறித்த செய்திகள்

தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், நேமிநாதம், நன்னூல், பிரயோக விவேகம், இலக்கண விளக்கம், இலக்கணக் கொத்து, தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவிரியம், அறுவகை இலக்கணம், சுவாமிநாதம், தமிழ்நூல், தென்னூல், வளர்தமிழ் இலக்கணம், தமிழ்க்காப்பு இயம் ஆகிய செய்யுள் வடிவிலான 15 தமிழிலக்கண நூல்கள் பிறமொழிச்சொற்களைத் தமிழில் எழுதுவது பற்றி என்னென்ன கூறியுள்ளன, இவற்றிற்காக எவ்வாறு இலக்கணம் கூறியுள்ளன என்பனவற்றை முதலில் இங்குத் தொகுத்துப் பார்ப்போம்.

தொல்காப்பியம்

இலக்கியவகைச் சொற்கள் இலக்கணவகைச் சொற்கள் என்ற இரண்டு வகையான சொற்களில் தொல்காப்பியர், இலக்கணவகைச் சொற்களாகப் பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என்றும் இலக்கிய வகைச் சொற்களாக இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் என்றும் வகைப்படுத்துகிறார். இந்த இலக்கியவகைச் சொற்களில்தான் 'வடசொல்' என்பதனை எடுத்துக்கூறுகிறார் (Sundaram, 2008; Ilampuranar, 2011).

தொல்காப்பியர் சொல்லதிகாரத்தின் எச்சவியலில் 'வடசொல்' என்பது வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பு எழுத்தே அல்லாமல் வடமொழி, தென்மொழி ஆகிய இரண்டுக்கும் பொதுவாகிய எழுத்தால் அமைந்து தமிழில் வந்து வழங்கும் சொல்லாகும்.' 'வட எழுத்துகளைத் தமிழ் எழுத்துகளாக்கித் தமிழோடு பிறமொழிகளாகிய வடசொற்களைப் பயன்படுத்தலாம்' என்று கூறியுள்ளார் (Sundaram, 2008).

பிறமொழிச் சொற்கள் எந்த மொழியில் சேருகின்றதோ அந்த மொழியின் ஒலியமைப்புக்கு ஏற்றவாறு மாறி அமையவேண்டும். அவ்வாறு அமைவதால் அம்மொழியின் சிறப்பு குறையாமல் இருக்கும்.

வீரசோழியம் - புத்தமித்திரர் (கி.பி. 11)

வீரசோழியம் சொல்லதிகாரத்தின் நான்காவது இயலான தத்திதப் படலத்தில் 57-59 நூற்பாக்களில் (காரிகை) வடசொற்கள் தமிழில் வந்து வழங்கும்விதம் பற்றி எடுத்துரைக்கிறது.

யகரத்தை முதலாக உடைய வடமொழிச் சொல்லிற்கு முன் இகரமும் லகரத்திற்கு இகர, உகரமும் ரகரத்திற்கு அகர, இகர, உகரங்களும் வரும் என்று வீரசோழியம் (நா.57) கூறுகிறது. மேலும் இவ்வாறு கூறுவதை 'ஆகமம் விகாரம்' என்றும் க, ச, ட, த, ப ஆகிய எழுத்துகள் 5 விதமாக உச்சரிக்கப்படுவதை 'ஆதேசம் விகாரம்' என்றும் குறிப்பிடுகிறது.

(எ.கா.) யக்கர் - இயக்கர், லங்கை - இலங்கை. லோகம் - உலோகம், லோகநாதன் - உலகநாதன். ரங்கம் - அரங்கம், ராவணன் - இராவணன், ரோமம் - உரோமம். மேலும், யகர (வாக்கியம், சத்தியம், நாட்டியம்), ரகர (புத்திரன், சத்திரம்), லகர (சுக்கிலம், ஆமிலம்) இறுதியாக உடைய சொற்கள் தமிழ்ப்படுத்தி எழுதும்போது இகரம் பெற்றுவருவது குறித்தும் வ, ம, ந ஆகியவை உகர அகரங்கள் பெற்று முடிவது பற்றியும் விளக்கியுள்ளது. இந்நூல் வடமொழி மரபைத் தழுவி எழுதியிருந்தாலும் இதில் வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழ் ஒலிப்புமுறைக்கு ஏற்றவாறு தமிழ்ப்படுத்தி எழுதும் முறைகளையும் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

நேமிநாதம் - குணவீரபண்டிதர் (கி.பி. 12)

வடமொழி தமிழில் ஆகும் வகையை எழுத்ததிகாரத்தின் 10, 11 நூற்பாக்களில் விளக்குகிறார். அகரம் ஆகாரமாயும் இகரம் ஐகாரமாயும் உகரம் ஔகாரமாயும் இரு என்பது ஆராயும் வரும் ஒரு சொல்லிடத்து, இனி இரு சொல்லிடத்து இகரம் ஏகாரமாயும் உகரம் ஔகாரமாயும் வரும் (நேமி.10) என்று குறிப்பிடுகிறார். இதன்மூலம் அருகன், ஆருகதன், தசரதன், தாசரதி, சிவ, சைவன், புத்தன், பௌத்தன், இருடிகள், ஆரிடம், இந்திரன், நரேந்திரன் என்றும் வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் ஆகும் முறை பற்றி விவரிக்கிறார்.

நன்னூல் - பவணந்தி முனிவர் (கி.பி. 13)

நன்னூலின் எழுத்ததிகாரத்தில் 146லிருந்து 150 வரையுள்ள 5 நூற்பாக்களில் வடமொழியாக்கம் பற்றிய கருத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன. வடமொழியை 'ஆரியமொழி' என்று நன்னூலின் உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆரியமொழியில் 'அச்' என வழங்கும் உயிரெழுத்துகள் 16. 'அல்' என வழங்கும் மெய்யெழுத்துகள் 37. தமிழுக்கும் ஆரியத்திற்கும் உள்ள பொதுவெழுத்துகள் 25. ஆரியத்திற்கு உரிய சிறப்பெழுத்துகள் 28. சொற்கள் தமிழில் வரும்போது, அவ்வெழுத்துகள் தமிழுக்கு ஏற்ற பொது எழுத்துகளாகத் திரிந்துவரும் நன். 146 கூறுகின்றது.

தமிழில் உள்ள உயிரெழுத்துகளில் எ, ஒ நீங்கலாக பத்தும், மெய்யெழுத்துகளில் ற், ன், ழ் நீங்கலாக உள்ள பதினைந்தும் (உயிர் 10 + மெய் 15 = 25) சேர்த்து இருபத்தைந்து எழுத்துகள் தமிழுக்கும் ஆரியத்திற்கும் பொதுவெழுத்துகள் ஆகும். இவைவிர எஞ்சிய ஆரியத்தில் அமைந்த உயிரெழுத்துகள் ஆறும் ஐந்து வருக்கங்களுள் மெய்யெழுத்துகள் பதினைந்தும், ளகரம் நீங்கிய எழுத்துகள் ஏழும் ஆக 28 எழுத்துகளும் ஆரியத்திற்கு உரிய சிறப்பெழுத்துகள் ஆகும். இவற்றைக் கொண்ட சொற்கள் தமிழில் வரும்போது, அவ்வெழுத்துகள் தமிழுக்கு ஏற்பப் பொது எழுத்துகளாகத் திரிந்து வரும். இதனால் ஆரியத்திற்குரிய சிறப்பெழுத்துகள், தமிழில் வரும்போது அவ்வாறே வராமல் திரிந்துவரும். ஆரியத்திற்கும் தமிழுக்கும் பொதுவான எழுத்துகள், தமிழில் இயல்பாகவும் வரும், தமக்கேற்ற விகாரமாகவும் வரும் (Pavananthi Munivar, 1998; Pavananthi Munivar, 1983).

ர ல ய என்னும் எழுத்துகள் தமிழில் முதலில் வராது. அவ்வெழுத்துகளை முதலில் கொண்டு ஆரிய எழுத்துகள் தமிழில் வரும்போது ரகரத்திற்கு முன் அ, இ, உ எனவும் லகரத்திற்கு முன் இ, உ எனவும் யகரத்திற்கு முன் இகரமும் வரும். (நன்.148) எ.கா. ரங்கன் - அரங்கன், ராமன் - இராமன், ரோமம் - உரோமம் ரகரத்தின் முன் அ, இ, உ வந்தன. லாபம் - இலாபம், லோபம் - உலோபம் லகரத்தின் முன் இ, உ வந்தன. யக்கன் - இயக்கன் யகரத்தின் முன் இகரம் வந்தது.

ஆரியமொழியில் இரண்டு எழுத்துகள் சேர்ந்து ஒரெழுத்தைப் போல் நடக்கும்போது பின் நிற்கும் ய, ர, ல என்னும் எழுத்துகளுக்கு முன் இகரம் வரும். மகர, வகரங்களின் முன் உகரம் வரும். நகரத்தின் முன் அகரம் வரும். இணைந்து முன் நிற்கும் ரகர மெய்யின் முன் உகரம் வரும். (நன்.149) எ.கா. தியாகம், வாக்கியம், கிரமம், விக்கிரமம், கிலேசம், சுக்கிலம் - ய, ர, ல முன் இகரம் வந்தது. பதுமம், பக்குவம் - ம, வ முன் உகரம் வந்தது. அரதநம் - ந முன் அகரம் வந்தது. அருத்தம் - ரகரத்தின் பின் உகரம் வந்தது.

பிரயோக விவேகம் - சுப்பிரமணிய தீட்சிதர் (கி.பி. 17)

இந்நூலாசிரியர் தம்கால மொழிச் சூழலுக்கு ஏற்பத் தமிழ்மொழி வடமொழி இரண்டில் தேர்ந்தவராக இருந்ததால் சில இடங்களில் வடமொழிக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள வேற்றுமைகளைச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இலக்கண விளக்கம் - வைத்தியநாத தேசிகர் (கி.பி. 17)

வடசொல்லுக்கும் தமிழ்ச்சொல்லுக்கும் பொதுவான எழுத்தைக் கூறுமிடத்து நன்னூலார் குறிப்பிட்டுள்ளவாறே இவரும் குறிப்பிடுகிறார். தமிழிற்கும் ஆரியத்திற்கும் பொது எழுத்தாகிய எழுத்தானாலும், ஆரியத்திற்கே உரிய எழுத்தானாலும் அவ்விரண்டிற்கும் ஆக்கப்பட்டு இவற்றிற்கேற்ற எழுத்தாகத் திரிந்து பொருந்துவது வடசொல்.

பொதுவெழுத்தாவன 'அச்சு' என்று வழங்கும் உயிர் பதினாறனுள் இடையின் நான்கும் ஈற்றில் இரண்டும் ஒழித்து ஒழிந்த பத்தும் அல் என்று வழங்கும் மெய் முப்பத்தேழுனுள் க ச ட த ப என்னும் ஐந்து வருக்கங்களின் இடைக்கண் உரப்பியும் எடுத்தும் கனைத்தும் சொல்லப்பட்ட பதினைந்தும் ஒழித்து ஒழிந்த அவ்வருக்கங்களின் முதலினும் ஈற்றினும் நின்ற பத்தும் ய ர ல வ ள என்னும் ஐந்துமாகிய இருபத்தைந்துமாகும். சிறப்பெழுத்தாவன உயிருள் ஒழிந்த ஆறும் ஐந்து வருக்கங்களின் ஒழிந்த பதினைந்தும் முப்பதாம் மெய்முதல் நான்கும் முப்பத்தைந்தாம் மெய்முதல் மூன்றுமாகிய இருபத்தெட்டுமாகும்.

வடசொல் என்பது என்னவெனில், இவ்வெழுத்து இவ்வெழுத்தாய்த் திரிந்து வருமென வரையறுத்து எழுதுவதற்கும் பேசுவதற்கும் எடுத்துக்கொள்வதாயின் அவ்வரையறையிலிருந்து பிறழ்ந்தும், சேர்ந்தும் வருவது 'வடசொல்' என்று வடசொல்லிற்கு நன்னூல் வழி விளக்கம் தரும் வைத்தியநாத தேசிகர் 'வடமொழியாக்கம்' பற்றி நூலில் எங்கும் குறிப்பிடுவதாய் காணமுடியவில்லை.

இலக்கணக் கொத்து - சுவாமிநாத தேசிகர் (கி.பி. 17)

மரபுசார்ந்த இலக்கண நூல்களில் பிரயோக விவேகம், இலக்கணக் கொத்து ஆகிய இரண்டு நூல்கள் தமிழ்மொழியும், சமற்கிருத மொழியும் ஒன்றே என்ற கருத்துடைய நூல்களாக இருக்கிறது. சமற்கிருத மொழியிலிருந்துதான் தமிழ்மொழி தோன்றியது என்ற நிலையில் இந்த இரண்டு நூல்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இலக்கணக் கொத்து ஆசிரியர் சுவாமிநாதத் தேசிகர் ஒழிபியலில் தமிழில் வடமொழி, தமிழ்ச்சொல் அமைப்பு, என்னும் பகுதியில் வடமொழியாக்கத்தைப் பற்றி கூறியுள்ளார்.

வடமொழி தமிழ் சிறப்பெழுத்து ஐந்திலும் திரிந்து மொழி முதல் இடை கடை என்னும் மூன்றிடத்தும் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் என்னும் நிலையில் வடசொல் தமிழில் வரும். (இ.கொ. 87) மாலா - மாலை, நாரீ - நாரி என்பன பொது எழுத்துள்ளும் பொதுவாய்த் திரிந்தன. அப்புதம் - அற்புதம்,

விகல்பம் - விகற்பம், சிவ - சிவன், நாராயண - நாராயணன், திரமிடம் - தமிழ், அமிர்தம் - அமிழ்தம், தைவம் - தெய்வம், யந்த்ரஊர்தி - யந்திரஊர்தி, கோங்கணம் - கொங்கணம் இவை முறையே ற, ன, ழ, எ, ஓ என்னும் தமிழ்ச் சிறப்பெழுத்து ஐந்தானும் திரிந்துவந்தன.

லோக - உலகம் மொழி முதற்கண் தோன்றல், தத்வம் - தத்தும் மொழி இடைக்கண் தோன்றல், வாக் - வாக்கு மொழிக்கடைக்கண் தோன்றல், ரிஷபம் - இடபம் மொழி முதற்கண் திரிதல், விஷம் - விடம் மொழி இடைக்கண் திரிதல், ராம - இராமன் மொழிக்கடைக்கண் திரிதல், ஸ்பரிசம் - பரிசம் மொழி முதற்கண் கெடுதல், முக்த்தி - முத்தி மொழி இடைக்கண் கெடுதல், தநுஸ் - தநு மொழிக்கடைக்கண் கெடுதல் என முறையே தமிழில் திரிந்துவரும் என்கிறார்.

தொன்னூல் விளக்கம் - வீரமாமுனிவர் (கி.பி. 17)

வடமொழி திரிவன பற்றி எழுத்து, சொல்லிலக்கணத்தில் குறிப்பிடவில்லை. திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் செந்தமிழ்ச் சொற்கள் அல்ல. எனவேதான், திசைச்சொல்லையும், வடசொல்லையும் பொது இலக்கணத்தில் குறிப்பிடாமல் அவற்றை பொருளதிகாரத்தில் 'சொல்லுரிமை' என்னும் பகுதியின்கீழ் விவரிக்கிறார்.

ஆரியத்திற்குரிய சிறப்பெழுத்தானும், பொதுவும் சிறப்புமாகிய ஆரியமொழி தமிழில் சிதைந்து வருவனவற்றைத் 'தற்பவம்' என்றும் ஆரியத்திற்கும் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தாகிய ஆரியமொழி தமிழில் வழங்குவனவற்றைத் 'தற்சமம்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எ.கா. தற்பவம்: சுகி, போகி, சுத்தி, அரன், அரி, பாபம், அபாபம், நயம், நிதியம், நதியம்.

தற்சமம்: அமலம், கமலம், காரணம், மலையம், மாருதம், குங்குமம், உலகம்.

ஆரிய எழுத்துகள் சிதைந்து தமிழில் வழங்குமாறு சிலவற்றை கூறுகிறார். ஆரியத்துள் ஏழாம் உயிரானது இ, இரு வாகவும் திரிந்துவரும். எ.கா. இடபம், இருடி எனவரும். ஆ மொழிக்கு இறுதியில் ஐ என்றும் ஈ மொழிக்கு இறுதியில் இ என்றும் திரியும். எ.கா. மாலா - மாலை, கௌரீ - கௌரி என வரும்.

கவ்வல்லாத மூன்றும் க, சவ்வல்லாத மூன்றும் ச, டவ்வல்லாத மூன்றும் ட என்றும் தவ்வல்லாத மூன்றும் த, என்றும் பவ்வல்லாத மூன்றும் ப என்றும் திரிந்துவரும். எ.கா. நகம், நாகம், மேகம், சலவாதி, விசயம் சருச்சரை, கடிநம், சடம், கூடம், தலம் திநம், தரை, பலம், பந்தம், பாரம் என்றும் முறையே திரிந்துவந்தன.

'ஜ' மொழிக்கு இடையில் யகரமாகத் திரிந்துவரும். எ.கா. புஜம் - புயம், கஜம் - கயம் எனவரும். மொழி முதலில் 'ச' என்றும் மொழிக்கு இடையில் 'ச' என்றாயினும் 'ய' என்றாயினும் திரிந்துவரும். எ.கா. சங்கரன், சிவன் என்றும் அங்குசம், பாசம், தேயம், வயம் எனவரும்.

'ஷ' மொழிக்கு முதலில் 'ச' என்றும் இடையிலும் கடையிலும் 'ட' எனத் திரிந்துவரும். எ.கா. ஷண்முகம் - சண்முகம், சஷங்கம் - சடங்கம். ச இடையில் சகர மாகவேனும் தகர மாகவேனும் திரிந்துவரும். எ.கா. சபை, அசி, வாசம், மாதம் எனவரும்.

'ஷ' முதலில் ககரமாகவும் இடையிலும் கடையிலும் இரு ககரமாகவும் திரிந்துவரும். எ.கா. அக்கம், பக்கம், பக்கி எனவரும். 'ய' மொழி முதலில் தன்முன்னிற்கு ஏனைய மெய்களோடு இணைந்து வரும்கால் முன்னின்ற மெய் 'இகரம்' பெறும். இகரம் பெறும்கால் சில இடத்தில் யகரங்கெடும். எ.கா. யாகம் - தியாகம், யாயம் - நியாயம், யோமம் - வியோமம் என்றும் விவகாரம் என்றும் வரும். 'ய' மொழிக்கு இடையில் தன்முன் நின்ற மற்ற மெய்களோடு இணைந்து வரும்கால் முன் நின்ற மெய்க்கு இகரம் பெற்றும் சில இடத்தில் தம்மெய் இகரம் பெற்று மிகாமலும் வரும். எ.கா. வாக்கியம், நாட்டியம், புண்ணியம் என்றும் காமியம், காரியம், காவியம், ஆசியம் என்றும் வரும்.

'ர' மொழி முதலில் தன்முன் நின்ற மெய்யொடு இணையும்கால் முன் நின்ற மெய் இகரம் பெற்றும் சில இடத்தில் உகரம் பெற்றும் வரும். எ.கா. கிரமம், திரவியம், விரதம் என்றும் குரோதம்,

சுரோத்திரியம் என்றும் வரும். 'ர' இடையில் அவ்வாறு இணைந்துவரின் முன் நின்ற மெய் இரட்டி இகரம் பெறும். எ.கா. வக்கிரம், வச்சிரம், சூத்திரம் எனவரும். 'ர' பின்நின்ற மெய்யோடு இணைந்து வருங்கால் உகரம் பெற்று வல்லொற்று இரட்டி வரும். சில இடத்து இகரமும் பெற்றுவரும். எ.கா. அருக்கன், அருச்சனை, வருணம் என்றும் பரிசம், விமரிசம் எனவரும்.

'ல' முதலில் முன் நின்ற மெய்யோடு இணைந்துவரின் முன் நின்றமெய் இகரம் பெறும். சில இடத்து உகரம் பெறும். எ.கா. கிலேசம், மிலேச்சன் என்றும் சுலோகம் என்றும்வரும்.

ல, இடையில் அவ்வாறு இணையின் முன் நின்ற மெய் மிக்கிரகம் பெறும். எ.கா. சுக்கிலம் எனவரும்.

'ம' முன் நின்ற மெய்யோடு இணைந்துவரின் முன்நின்ற மெய் உகரம் பெறும். வகரம்முன் அவ்வாறு நின்றமெய் மிக்கு உகரம் பெறும். எ.கா. பதுமம், என்றும் பக்குவம் எனவரும்.

மொழிக்கு ஈற்றில் வரும் ககர முதலிய ஒற்றுகள் மிக்க உகரம் பெறும். எ.கா. வாக்கு, திக்கு, விராட்டு, மருத்து, அப்பு எனவரும். உற்பவம், அற்பம், பற்பம், அத்தம், சத்தம், சத்தி, என இங்ஙனம் சிதைந்து வருவனவும் பிறவும் வழக்குநோக்கி அறிந்துகொள்க எனக்கூறி,

“வடசொற்கள் தமிழ் எழுத்துகளுக்கேற்பத் திரிந்து வழங்குகிற முறையை விவரித்துவிட்டு, வடசொற்களைக் கலந்து அமைக்கப்படுகிற செய்யுட்கள் இனிமையானவை என்பதையும் விவரிக்கிறார்” (Suyampu, 2014).

“அயல்மொழியிலிருந்து இலக்கியங்களைப் பெறுதல் மொழிவாழ்வில் வளம் சேர்க்கிற வழிமுறைகளில் ஒன்றாகும். எனவே அயல்மொழிச் சொற்களைக் கடன்வாங்குதல் தவிர்க்கவியலாததாகும்” (Suyampu, 2014).

வடமொழிச்சொற்கள் தமிழில் கலந்து எழுதுதல் பேசுதல் இனிமை என்றும் அயல்மொழிச் சொற்களைக் கடன்வாங்குதல் என்பது தவிர்க்க இயலாது என்றும் எடுத்துக்கூறுகிறார்.

முத்துவீரியம் - முத்துவீர் உபாத்தியாயர் (கி.பி. 19)

எழுத்ததிகாரத்தில் இரண்டாவதாக அமைத்துள்ள மொழியியலில் வடமொழியாக்கம் பற்றி கூறியுள்ளார்.

மொழியியலில் ஓரெழுத்தொரு மொழியாகும் எழுத்துகளைக் கூறிப் பின் மொழியின் வகையைக் கூறி அதற்குப் பின் வடமொழியாக்கம் பற்றி 11 நூற்பாக்களில் மிகுதியாகக் கூறியுள்ளார். நன்னூலார் பதவியலில் கூறியவற்றை இவர் மொழியியலில் கூறுவதன் காரணம் வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வருங்கால் எவ்வகையான திரிபு பெற்றுவரும் என்பதை விரிவாகக் கூறுவதே ஆகும்.

ஆரிய உயிரெழுத்துகள் பதினாறனுள் நடுவிலிருக்கும் நான்கு உயிரும் கடையிலிருக்கும் இரண்டு உயிரும் அல்லாத பத்துயிரும் ஆரியத்திற்கும் தமிழிற்கும் பொதுவெழுத்தாகும். ஆரியத்திற்கும் தமிழிற்கும் உள்ள பொதுவெழுத்துகள் அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ எனப்பனவாகும். ரு - இகரமாகவும் இருவாகவும் திரியும். எ.கா இடபம் இருடி எனவரும். நன்னூலார் பதவியலுள் தொகுத்துக் கூறியுள்ளவற்றை இவர் 126-135 வரையுள்ள நூற்பாக்களில் தனித்தனியே எடுத்துக்கூறியுள்ளார்.

'ஸ' சகரமாகவும் தகரமாகவும் 'ஹ' அகரமாகவும் ககரமாகவும், 'க்ஷ' இரு ககரமாகவும், ஆகார இறுதி இகரமாகவும் வரும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். தற்பவம், தற்சமம் என்பனவற்றை நூற்பா 146, 148 ஆகியவற்றில் நன்னூலார் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போன்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அட்டவணை 1. வடமொழி எழுத்தினைத் தமிழ்படுத்தி எழுதுதல்.

வடமொழி எழுத்து	தமிழ் எழுத்து	எடுத்துக்காட்டு
ஐ	ய	பங்கஜம் (பங்கயம்)
ஸ	ச, ய	ஸாலை (சாலை), மஸானம் (மயானம்)
ஷ	ச, ட	ஷட்டி (சட்டி), இஷபம் (இடபம்)
ஹ	அ, க	ஹரன் (அரன்), மோஹம் (மோகம்)
க்ஷ	கக	அக்ஷரம் (அக்கரம்)
	ஆகார இறுதி இகரமாகவும்	மாலை

அறுவகை இலக்கணம்

நிலைமொழி, வருமொழி இரண்டும் வடமொழிகளாக இருந்தால் அம்மொழி விதியே கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும், அவை மாறியிருப்பின் இலக்கண ஆசிரியர் கூறியுள்ள மரபை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது இவ்வாசிரியரின் கருத்தாகும். இவர் 158 - 161 ஆகிய நூற்பாக்களில் வடமொழி தமிழில்வந்து புணருவதைப் பற்றி எடுத்துக்கூறுகிறார்.

நிலைமொழி ஈற்று அகரத்தின் முன் வருமொழி முதலாக இகர உகரங்கள் வந்தால் முறையே அவை, அகரமேறிய நிலைமொழி ஈற்று உயிர்மெய் கருத்தைச் சேர்ந்த ஏகார ஓகாரமாகத் திரியும். எ.கா நரேந்திரன், பயோதரம் என்று வரும். அகர உயிர்மெய் எனக்கூறிப் பிறகு அதன் ஏ, ஓ, ஆம் என்றது வடமொழிச் சந்தியில் தமிழ்மரபு பற்றி உடம்படுமெய் வாராது என்பதை விலக்குதற்காம்.

நிலைமொழி ஈற்று இகரத்தின் முன் இகர உயிர்வரின் அது நெடிலாக விளங்கும். எ.கா. முனிந்திரன். தொடர்மொழிகளில் ரகரத்தை அடுத்த அகரம் சில வடசொற்களில் க கரமாகவும் விளங்கும். எ.கா. முரகரி, அரகர எனவரும். ரகரத்தை அடுத்து ஹகரம் வடமொழியில் இயல்பாகவே புணரும். எ.கா முரஹரி எனவரும். இவற்றுள் வடமொழி ஹகரம் நன்னூல் நூற்பா 147 உள்ள குறிப்பிட்டுள்ளவாறு மொழி முதலில் அகரமாகவும் இடையில் ககரமாகவும் திரிந்தும் வரும். ஹரஹர என்பது அரகர என வருமிடத்தில் இதனை அறிந்துகொள்ளலாம்.

“காட்டலும் உடைத்து என்ற உம்மையானே சில இடங்களில் ஹரிஹரன் என்பது போலத் தற்சமமாக நிற்பதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றார். அற்றேல் அதனை அரிகரன் எனத்திரித்தால் பொருட்சிறப்பழிதல் காண்க. அச்சொல் ஹரிஹரன் என்றோ அரிஹரன் என்றோதான் வருதல் வேண்டும். வடமொழி எழுத்தே வேண்டாமெனில் இருசொற்களையும் தனித்தனியே அரி, அரன் எனத் தமிழாக்கித் தமிழ் விதி பற்றி அரியரன் எனப் பொருத்துக.” என்ற உரைவிளக்கத்தின் மூலம் விளக்கம் பெறலாம் (Dhandapani Swamikal, 2016).

சுவாமிநாதம் - சுவாமி கவிராயர் (கி.பி. 19)

இந்நூலில் சிலபுணர்ச்சி விதிகளும் தமிழ்மொழிக்கும் வடமொழிக்குமுள்ள சிறப்புப் பண்புகள் பற்றியும் வடமொழி தமிழ் இரண்டிற்குமுள்ள வேறுபாடு பற்றியும் தமிழாக்க விதிகள் பற்றியும் நூற்பா 31-33 வழி விளக்குகிறார்.

வடமொழி - தமிழ் வேறுபாடு காண்பதற்கு பொதுவான எழுத்துகளாக முதலில் அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, க ங, ச, ஞ, ட, ண, த, ந, ப, ம, ய ர, ல, வ, ள ஆகிய இருபத்தைந்து எழுத்துகளும் தமிழுக்கும், வட மொழிக்கும் பொதுவானவைகள் என்று குறிப்பிடுகிறார். இந்தப் பொது எழுத்துகளும்

வடமொழிக்கே உரிய சிறப்பு எழுத்துகளும் ஆகிய இரண்டு வகை எழுத்துகளுமே சேர்ந்து திரிந்தும் மொழிக்கு முன்னும் பின்னும் நடுவிலும் வேண்டிய மாற்றம் பெற்றும் வடமொழிச்சொல் தமிழ்மொழிச் சொல்லாய் மாறிவிடுகின்றன என்பதை 32வது நூற்பாவில் குறிப்பிடுகிறார்.

வடமொழி உயிர் எழுத்துகளில் இடையில் உள்ள நான்கு எழுத்துகளும் (ரு, ரூ, லு, லூ) தமிழில் 'இரு' 'இல்' என்றும் ஈற்றில் உள்ள இரண்டு (அம், அஹ) எழுத்துகளும் தமிழில் அகரமாகவும் திரியும். க, ச, த, ட, ப என்ற ஐந்து வருக்கங்களை உடைய வல்லெழுத்துகளில் இடையில் உள்ள மூன்றும் முதலில் உள்ள வல்லினம் போன்று திரியும்.

எட்டாவது மெய்யாகிய 'ஜ' என்பதும் பதினாறாம் மெய்யாகிய ய என்பதும் இருபத்தைந்தாம் மெய்யாகிய ய என்பதும் முறையே ய, ட, வ என்று மாறும். முப்பத்து ஒன்றாம் மெய்யாகிய ஓ என்பது ச, ட ஆகவும் மொழி முதலில் சகரமாகவும் இடையில் சகரமாகவும் டகரமாகவும் வரும். முப்பத்து மூன்றாவது மெய்யாகிய ஹ என்பது அ, க ஆகவும் மொழிமுதலில் அகரமாகவும் ஏனைய இடங்களில் சகரமாகவும் வரும். முப்பத்தைந்தாம் மெய்யாகிய கூ என்பது இரண்டு க கரமாகவும் க் சகரமாகவும் ச்ச், ஆகார ஈறு ஐகாரமாகவும், உகரம் ஒளகாரமாகவும் வரும். இரு என்பது ஆர் ஆகவும், இகரம் ஏகாரமாகவும், உகரம் ஓகாரமாகவும் வரும். ஏகாரம் ஐகாரமாகவும், ஓகாரம் ஒளகாரமாகவும் திரியும்.

சுவாமிகவிராயர் நன்னூல் 147 நூற்பாவில் சொல்லப்பட்டதை முற்பகுதியிலும், வீரசோழியம் 11வது சூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டதைப் பிற்பகுதியிலும் தழுவி எழுதியுள்ளார் என்பது இவரது நூற்பா உரை வழி அறியமுடிகிறது.

தமிழ்நூல் - த. சரவணத்தமிழன் (கி.பி. 1972)

தமிழ்நூல் எழுத்தியல், சொல்லியல், உறுப்பியல், புணரியல், பொதுவியல், ஒழிபியல், தொடரியல் என்னும் ஏழு இயல்கள் உள்ளன. ஒழிபியல் 370 - 381 ஆகிய நூற்பாக்களில் வடமொழி - தமிழ்மொழி ஒலிபெயர்ப்பு பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தாய்மொழிக்கு ஒத்த ஒலியுடைய அயன்மொழி எழுத்துகளைத் தவிர அயன்மைப் பண்பு மைந்து சிறப்பொலியுடைய பிறமொழிப் பெயர்களின் எழுத்துகளைத் தம்மொலிப் படுத்திக் கொளல் வேண்டும் என்னும் மொழியுடையார் கடமையால் தமிழில் மிகுதியாகக் கலந்துள்ள வடமொழி, ஆங்கிலம் என்பனவற்றின் சிறப்பொலிச் சொற்கள் புகுந்துள்ளதைக் காண முடிகிறது. (த.நூ.370).

ஜ, ஓ, ஸ, ஹ, கூ ஆகிய எழுத்துகள் உள்ள சொற்களைப் பின்வருமாறு தமிழ்ப்படுத்தி எழுத வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார் (Saravanantamilan, 1972).

அட்டவணை 2. தமிழ்நூல் குறிப்பிடும் தமிழ் ஒலிபெயர்ப்பு

வடமொழி	தமிழ்	எடுத்துக்காட்டு
ஜ	ய, ச	பங்கயம் (பங்கஜம்), அயன் (அஜ), சானகி (ஜானகி), அயந்தா (அஜந்தா) 'செ' - செயச்சந்திரன், செயலக்குமி, செபமாலை, செகரம் 'சியா' - சியார் (ஜார்), சியார்சு (ஜார்ஜு)
ஓ	ச, ட	சகீலை (ஓகிலா), உசை (உஓ), துசியந்தன் (துஓயந்தன்), இருடி (ரிஓ), புட்கலை (புஓகலா), கனிட்கர் (கனிஓகர்)
ஸ	ச, சு	வாசனை (வாஸனை), சரசுவதி (ஸரஸ்வதி), சிரசு (சிரஸ்), சந்தேகம் (ஸந்தேகம்), சந்தோசம்/சந்தோடம் (ஸந்தோஷம்) ஸ் - சு : மாசகோ (மாஸ்கோ), ஆசுகார் (ஆஸ்கார்), பரிசு (ப்ரைஸ்), சுகாட்டு (ஸ்காட்டு), சிடாலின் (ஸ்டாலின்)

		மயானம் (ஸ்மசானம்)
ஹ	அ, க	ஹவாய் - அவாய் (த்திட்டு) அனுமன் (ஹனுமான்), அக்கிம் (ஹக்கிம்), மோகம் (மோஹம்), அகங்காரம் (அஹம்காரம்) யகரம் - ம(கி)யீ (வேங்கடமஹி), மகேசுவரன், மயேச்சுரன்
சூ	க்க, ட்ச	தக்கணன் [சிலம்பு] (தஷணன்), மீனாட்சி (மீனாசுதி), தட்சிணாமூர்த்தி (தக்ஷிணாமூர்த்தி), பக்கணம் (பசுஷணம்)

இவ் விடைத்தரகெழுத்து (கிரந்தம்) மொழிக்கு முதலாக வராத ய,ர,ல எழுத்துகளை அ,இ,உ ஆகிய முன்னொட்டு எழுத்துகளைக் கொண்டு எழுதுவதைப் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார் (Saravanantamilan, 1972).

அட்டவணை 3. மொழிக்கு முதலில் வராத எழுத்துகளை எழுதுதல்

ர	அ, இ, உ	அரம்பம் (ரம்பம்), அரமியம் (ரம்யம்), இரவீந்திரநாத தாசூர், இராமன், உரோமம், உரோமானியர், உருசியா
ல	இ, உ	இலெனின் (லெனின்), இலங்கை (லங்கா), உலோகம் (லோகம்), உலோபி (லோபி), உலோமாக்கள் (லோமாக்கள்)
ய	இ	இயமன் (யமன்), இயக்கன் (யக்கன்), இயமானன் (யஸமானன்)

ஹ, ய் ஆகிய இரண்டு மெய் எழுத்துகள் வரிசையில் வரும் 18 உயிர் மெய் எழுத்துகளை மொழிக்கு முதலாகக் கொண்ட சொற்கள் வந்தால் உயிர்மெய் எழுத்துகளில் உள்ள மெய் கெட்டு உயிர் மட்டும் எஞ்சி நிற்கும் (Saravanantamilan, 1972).

அட்டவணை 4. உயிர்மெய் எழுத்துகளில் உள்ள மெய் கெட்டு உயிர் மட்டும் எஞ்சி நின்றல்

ஹ (ஹ+அ)		அரப்பா (ஹரப்பா), இம்சை (ஹிம்சை), ஈனம்/ஊனம் (ஹீனம்), என்றி (ஹென்றி), ஏமாங்கதம் (ஹோமாங்கதம்) ஓமர் (ஹோமர்) அமுனை (யமுனை), அசோதை (யசோதை), உகம் (யுகம்), ஊகம் (யூகம்), ஓசனை (யோசனை), எருசலம் (ஜெருசலம்),
ஐ (ஐ+அ)		யாமினி (ஜெமினி)
ஜெ	யா	யாசூப்பு (ஜேக்கப்)
மக்கள் திரிபு வழக்கு		யாழ்ப்பாணம் (Jaffne) ஆங்கிலேயர் வழக்கு. யேசு / ஏசு (Jesus), எசுபர்சன் (?), ஓட்டு/ ஒப்போலை (Vote), ஈரங்கி (Hearing), ஏட்டு (Head [Constable])

தமிழ்மொழிக்கு ஒத்த ஒலியின் சிறிது மாறுபட்ட ஒலிவாய்ந்த எழுத்தும் சொல்லும் ஆங்கிலம், வடமொழியில் வந்திடுமேல் வழுவித் தமிழுக்கியைய அமையும். இதனை பின்வரும் நூற்பாவழி விளக்கம் தருகிறார் (Saravanantamilan, 1972).

அட்டவணை 5. ஆங்கிலம், வடமொழி வந்தால் தமிழ் எழுத்து வரும் முறை

D-T-4	த	
B-P	ப	
K(g)	க	ட, த, ப, க நான்கினம் மேலவற்றுள் அடங்கும்

R, L, Y (U)	ர, ல, ய	
J - (G, du) ஜ,		
Sha - ti - ஷ,		
S - ஸ		
H - ஹ		
Z (Ph) F	அ	

மெய்யெழுத்து முதலாய் வருதல் தமிழ் மொழியில் மெய்யாய் இல்லை. (த.நா.375)

அட்டவணை 6. மெய்யெழுத்து முதலாய் வந்தால் தமிழில் மெய்யெழுத்தாய் இல்லை

பஜ	FZ	Bazar (பஜார்), ஆப்பிரிக்கா (Africa) ஆய்தம் பெறாது வருவன
		கஃபா
		ஃவிரெஞ்சு (பிரெஞ்சு) கா. அப்பாதுரை
		ஃசீபுரா (Zebra)

ஆய்தம் மேற்கூறிய பிறமொழிகளின் சிறப்பொலியைப் பெயர்க்கத் துணையாக வரும். (த.நா.376) பிரசன்னம், மருத்து, வியாதி, கிளைவு, தியூப்பிளே, இம்முறையானன்றோ சுவாமி/சாமி (ஸ்வாமி), சாமா (ஸ்யாமா) கச்சேவியர்/சேவியர்/சவேரியார் (Xaviar) என்றும் ஒலிக்கின்றன.

தமிழில் உயிர் எழுத்துகள் தோன்றிய முறையே இரு சொற்புணர்ச்சியின் இடை வந்த தாகும் இதனை இவ்விரண்டாக நிரலே தீர்க்க சந்தி, குணசந்தி விருத்தசந்தி என வடமொழியாளர் வழக்குக்கூறுவர். எ.கா. அர் + இர் = எ, அர் + உர் = ஒ அ + இ = ஐ, அ + உ = ஒள அ1 + 2ஆ, இ1 - 2ஈ, உ1 - 2ஊ இவை நெடில் இஎது தமிழெழுத்து தோற்றமுறை. இம்முறையே வைப்பு முறையினும் அமைந்துள்ளது. முதலுயிர் மூன்று முற்றோன்றியதைப் பாவாணரின் முதல்தாய் மொழியிலும், வளர்ச்சித் திரிபுகளைச் சிவஞான முனிவர் முதற்பாயிர சூத்திர விருத்தியிலும் காண்க என்று விளக்குகிறார் (Saravanantamilan, 1972).

'L' எழுத்தை முதலாகக் கொண்டு தொடங்கும் பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழில் புகும்போது 'த' என்று மாறும். முதல் எனத் தெளிவிற்கும் பெருபான்மைக்கும் கூறிலும் பிற இடை கடைத் திரிபு வகையெல்லாம் கொள்ளவேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறார் (Saravanantamilan, 1972).

அட்டவணை 7. டகரம் தகரமாக மாறுவதைக் குறிப்பிடுகிறது.

முதல்	L	த	டார்வின் (தார்வின்), டால்ஸ்டாய் (தால்ஸ்தாய்) டார் (தார்), டென்சிங் (தென்சிங்கு), டென்மார்க் (தென்மார்க்கு), டேனியல் (தேனியல்)
இடை கடை			பீட்டர் (பேதுரு), இட்டாலி (இத்தாலி), பிளாட்டோ (பிளாத்தோ), மீட்டர் (மீத்தர்) மாடல் (மாதிரி), ஆஸ்பிடல் (ஆசுபத்திரி), (AP) Postle (பாதிரி) இங்லாண்டு (இங்கிலாந்து), வாலண்டினா (வாலந்தினா) அலெக்சாண்டர் (அலெக்சாந்தர்), அண்டோனி (அந்தோனி) இரு டகரம் இயைந்து வருதல் இடைநிலை மெய்நிலைக்கு ஒப்பினும் பிறமொழி ஒலிபுகலின் ஒழித்தாம். நட்டம் - வட்டம்

		ஆடம்ஸ்மித் (ஆதம்சுமித்து), டேவிட் (தேவித்து), விக்டர் (வித்தர்) தாவீது சாக்ரடீஸ் (சோக்ரதார் / சாக்கிரதீசு), கிளியோபாட்ரா கிளியோபாத்திரா(பாற்றா) எதிர்மாற்று: தீவர்த்தி (தீவட்டி), பிரதிமா பாட்டிமா[மை], தக்கணாமூட்டி / (), பிடிவாதம் (பிரதிவாதம்)
--	--	---

தென்னூல் - ச. பாலசுந்தரம் (கி.பி. 1991)

ச. பாலசுந்தரம் தென்னூலில் 'அயல்மொழியாக்கம்' என்ற பெயரில் 87-117 வரை 31 நூற்பாக்களில் பிறமொழிச்சொற்களைத் தமிழில் எழுதுவது பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அயல்மொழியாக்கம் என்பது ஆரிய வடமொழியும் (சமற்கிருதம்) ஆங்கிலமும் ஆகும். பிற அயல்மொழிகள் இவற்றிற்குக் கூறப்படும் விதிகளுள் அடங்கும் என்று கூறி, அயல்மொழியாக்கத்தை வடமொழியாக்கம், ஆங்கில எழுத்தொலியாக்கம் என்று இரண்டு வகைப்படுத்தியுள்ளார் (Balasundaram, 1993). மேலும், அயல்மொழி எழுத்தாக்கத்தை இலக்கிய வழக்கு, உலக வழக்கு என்று இரண்டாகப் பகுத்துள்ளார்.

“அயல்மொழி எழுத்தொலிகளைத் தமிழ் ஒலி நெறிக்கேற்பத் திரித்துக்கொள்வது இலக்கியத்திற்குரிய வழக்காகும். அதனைத் திரிக்காமல் ஆண்டுள்ளவாறே தமிழ் வரிவடிவ எழுத்தாற் பெயர்த்துக் கொள்வது கலைத்துறை முதலிய உலகியல் வழக்காகும். அங்ஙனம் அயல் எழுத்தாக்கம் இருதிறப்படும்” (Balasundaram, 1993).

“தொல்காப்பியர் நூல் செய்த காலத்தில் சிறுபான்மையான வடசொற்கலப்பினைத் தவிர தமிழ் வேறு அயற்சொல் கலவாததகாவும் அயல்மொழி இலக்கியத் தாக்கமின்றியும் திகழ்ந்திருந்தது நன்னூல் வரையான இடைக்காலத்துத் தமிழ் பாராகிருதம், தெலுங்கு, கன்னடம் முதலிய மொழிச்சொற்களும் வடமொழி இலக்கியநெறிக் கலப்பும் பெற்றுச் சமற்கிருதத்திற்கு இரண்டாம் நிலையில் இருந்தது. எனினும் அயல்மொழிக் கலப்பு என்ற நோக்கில் வடமொழியாக்கம் மட்டுமே மொழி இலக்கணத்தில் இடம்பெற்றது” (Balasundaram, 1993).

வடமொழிக் கலப்பினை ஆரியச் சொற்கலப்பு, பழந்தமிழ்ச் சொல் ஆரியத்திற்குச் சென்று திரிந்த சொற்கலப்பு என இரண்டாகப் (தென். 92) பிரித்துள்ளார்.

வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் பயன்படுத்துவதைப் பின்வரும் 5 வகைகளாக எடுத்துக்காட்டுகளுடன் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

அட்டவணை 8. வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி எழுதுதல்.

வகை	சமற்கிருதம்	தமிழ்
தற்பவம் (திரிக்கப்பட்டவை)	ஹர	அரன்
தற்சமம் (திரிக்கப்படாதவை)	ஸங்கு	சங்கு
ஒலிபெயர்ப்பு	பாஷ்யம்	பாஃச்யம்
சிதைவு	பாஷ்யம்	பாசியம்
மொழிபெயர்ப்பு	பாஷ்யம்	விரிவுரை

மொழிக்கு முதலில் வராத ய், ர், ல் ஆகியவற்றிற்கு முன்னொட்டு சேர்க்கும் முறையை வீரசோழியம், நன்னூல், தமிழ்நூல் போன்ற நூல்கள் சொல்லியது போலவே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அட்டவணை 9. மொழிக்கு முதலில் வராத ய, ர, ல - விற்கு முன்னெழுத்து.

யக்கம்	இயக்கம்	லக்குவன்	இலக்குவன்
யுத்தம்	உயுத்தம்	லோபம்	உலோபம்
ரங்கள்	அரங்கள்	ருசியா	உருசியா
ராமன்	இராமன்	லங்கை	இலங்கை
ரோமம்	உரோமம்	யேசு	இயேசு

ஆரியம் என்னும் சமற்கிருத்திற்கும் தமிழுக்கும் உள்ள பொது எழுத்துகள் 25 (அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஒள-) என்றும் சமற்கிருத்திற்கே உள்ள சிறப்பெழுத்துகள் 27 (ரு, ர்ரு, லு, ல்லு, அம், அ, க, க்ச, க்ச, ச, ன்ச, ன்ச, ட, ட, ட, த, த, த, ப, ப, ப, ச, ஃச, ச, க, க்ச/ட்ச, க்ஞ) என்றும் தமிழுக்கே உரிய சிறப்பெழுத்துகள் 5 (எ,ஓ,ற,ன,ழ) என்றும் பட்டியலிட்டுள்ளார்.

ஆங்கில எழுத்தொலியாக்கம் என்ற பகுதியில் ஆங்கிலத்திற்கும் தமிழுக்கும் பொது எழுத்துகள் 15 (A,C,E,I,K,L,M,N,O,P,R,T,U,V,W) என்றும் தமிழில் இல்லாத ஆங்கிலத்தில் உள்ள எழுத்துகளைச் சிறப்பு எழுத்துகளாக 11 (B,D,F,G,H,J,Q,S,X,Y,Z) என்றும் மொத்தமுள்ள 26 எழுத்துகளையும் வகைப்படுத்தியுள்ளார் (தென்.109).

இவ்வாறு ஆங்கிலச் சொற்களைத் தமிழ் எழுத்துகளால் ஒலிபெயர்த்து எழுதிய பின் படிக்கும்போது எப்படிப் படிக்க வேண்டும் என்பதைத் “தமிழாக்கம் செய்யுமிடத்து ஆங்கிலத்தின் எழுத்துக்கு எழுத்து நோக்காமல் சொல்லின் முழு உச்சரிப்பிற்கே எழுத்துகளை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் (Balasundaram, 1993).

மற்ற இலக்கண நூல்கள் குறிப்பிடாத ‘அயல்மொழி எழுத்தாக்க அடையாளம்’ என்று புதிய ஒரு முறையை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். அயல்மொழி எழுத்தொலிகளைத் தமிழ் வரிவடிவாக்கம் செய்ய வேண்டுமென்றால் இரண்டு எழுத்து அடையாளங்களைச் சேர்த்து ஓர் அடையாளமாக அமைப்பதும் சில ஒலிகளைச் சுட்ட துணை அடையாளங்களைப் பக்கத்தில் சேர்ப்பதும் உலகியல் வழக்காற்றின் கடப்பாடு ஆகும் (தென்.87) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சிறப்பெழுத்துகளைத் தமிழில் எழுதும்போது முழு ஆய்தம் (ஃ), அரை ஆய்தம் (:), கால் ஆய்தம் (.) என்னும் மூன்றுவகைக் குறியீடுகளையும் எழுத்துகளோடு சேர்த்து எழுத வேண்டும் என்றும் பின்வரும் அட்டவணை 10-ல் காணப்படுவதைப் போன்று G (ன்க், ன்ச்), J (ன்ச்), Q (க்ய, க்வ), X (க்ச) ஆகிய நான்கு ஆங்கில எழுத்துகளைக் இரண்டு தமிழ் எழுத்துகளைச் சேர்த்துக் கூட்டெழுத்துகளாக எழுத வேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், ன்க் ன்ச் என்ற இரண்டு எழுத்துகளையும் சேர்த்து ‘வேறுபாடு தெரிவதற்கு அவற்றின் முன் ஒரு செங்குத்தான புள்ளியடையாளம் வரிவடிவில்’ அமையும் என்று புதிய எழுத்துகளை (கூட்டெழுத்தடையாளம்) அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார்.

மெய் எழுத்துகள் மொழி முதலாகவும் இறுதியாகவும் வரக்கூடிய அயல்மொழிச் சொற்களில் வரக்கூடிய இகர, உகர ஒலிகளை நைந்த குற்றியலிகரம் (?), நைந்த குற்றியலுகரம் (?) ஒசைகள் கொண்டு நிறைவுசெய்துகொள்க என்று இரண்டு குறியீடுகளையும் குறிப்பிடுகிறார்.

“கூட்டெழுத்தாகக் கொள்ளத்தக்கவை ன்க், ன்ச் இவற்றை ஒருங்கு இசைக்க முறையே Ga, Ja என்ற ஒலிவரும். வடமொழி மூன்றாவது எட்டாவது மெய்களையும் ஆங்கிலம் ஏழாவது பத்தாவது எழுத்துகளையும் இக்கூட்டெழுத்துக்களால் ஒலிபெயர்க்கலாம். ஏனைய சார்படையாளங்கள் ஆய்தமும் ஆய்தத்தின் இரண்டுபுள்ளி, ஒருபுள்ளியும், செங்குத்தான ஒரு புள்ளியுமாகும். வடமொழி முப்பத்திரண்டாவதும் ஆங்கிலம் இருபத்தாறாவதும் ஒருபுள்ளி அடையாளம் பெறும். நைந்தகுற்றியலிகரம் குற்றியலுகரங்களைக்காட்ட வளைந்தபுள்ளிக்கோடுகள் அடையாளமாகும்.” (Balasundaram, 1993).

அட்டவணை 10. கூட்டெழுத்தாக எழுதும் முறை

1.	A	அ, ஆ, எ, ஏ	14.	N	ந (மு.), ன, ண (இ.) ன, ண (க.)
2.	B	ப்	15.	O	அ, ஆ, உ, ஒ, ஓ
3.	C	ச், க்	16.	P	ப்
4.	D	ட்	17.	Q	க்ய, க்வ
5.	E	இ, ஈ, எ, ஏ	18.	R	ர்
6.	F	ஃப்	19.	S	ச்
7.	G	ன்க், ன்ச்	20.	T	ட்
8.	H	க, அ	21.	U	அ, வ, யு
9.	I	இ, ஐ	22.	V	வ்
10.	J	ன்ச்	23.	W	வ்
11.	K	க்	24.	X	க்ச்
12.	L	ல (மு.), ள (இ., க.)	25.	Y	இ (இ.), ய (இ.), எ (மு.)
13.	M	ம்	26.	Z	.ச

*மு. -முதல், இ. -இடை, க. -கடை

எந்த நிலையிலும் மொழிபெயர்க்க இயலாத பயன்மிகு கலைச்சொற்கள், இயற்பெயர்கள், அறிவியல் குறியீட்டுச் சொற்கள் ஆகியவை தவிர்ந்தவற்றை தமிழ்மொழி மரபிற்கு ஏற்ப மொழிபெயர்த்துக்கொள்ளாமல் ஒலிபெயர்த்து எழுதுவது நல்ல அறிவாளர்க்கும் மொழிக்கும் இழிவையும் பழியையும் தரும் (தென்.117) என்று இப் பகுதியின் இறுதியில் அறிவுரையாக வழங்கியுள்ளார்.

வளர்தமிழ் இலக்கணம் - ச. பாலசுந்தரம் (கி.பி. 2003)

1991-ல் ச. பாலசுந்தரம் எழுத்து, சொல், இலக்கிய இலக்கண நூலாக 'தென்னுலை வெளியிட்டார். இந்நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு சேர்க்க வேண்டியவற்றையும் மாற்றவேண்டியவற்றையும் ஆராய்ந்து தெளிந்து 2003 இல் வளர்தமிழ் இலக்கணத்தையும் வெளியிட்டுள்ளார். இதில் அயல்மொழி எழுத்துக்களைக் குறிக்கத் தமிழ் எழுத்துக்களில் செய்துகொள்ளத்தக்க அடையாளக் குறியீடுகள், ஆயத்ததைப் பயன்படுத்தலும் முன்னொட்டு சேர்த்தலும் என எழுத்ததிகாரத்தின் எழுத்தியலில் 15-17 வரை 3 சூத்திரங்களில் விளக்கியுள்ளார்

அயல்மொழி எழுத்துக்களை மேற்கொள்ளும் முறைமைகளாப் (வ.இ.சூ.15) பின்வருவானற்றைக் கூறுகிறார்.

"தத்துவம், அறிவியல், பொறியியல் இயற்பெயராட்சி காரணமாக ஒரு மொழிக்கண் அயல்மொழிச் சொற்கள் வந்து கலப்பது இயற்கையாகும். அங்ஙனம் வந்து கலக்குமிடத்துத் தமிழ் மொழியில் இல்லாத எழுத்தொலிகளும் வரும். அம்முறையில் வடமொழி, ஐரோப்பிய மொழி, ஆசியமொழிச் சொற்கள் தமிழில் வந்து கலக்குங்கால் அவற்றைத் தமிழ் எழுத்தொலி மரபிற்கேற்பத் திரித்து வழங்குதல் மரபாகும். அயல்மொழிகளிலிருந்து வருவனவற்றுள் ஜ, ஸ, ஷ, ஹ, சூ என்பவை மிகுதியாக வரும். அவற்றை இ, ய, ச, ட, த எழுத்துக்களையும் ஏற்புடைய உயிரெழுத்துக்களையும் பயன்படுத்தல் மரபாகும். ட், ச், க் ஆகிய மெய்களும் ஈடாக வரும். அயல்மொழிச் சொற்களை ஓசை, ஒலி சிதையாமல் வழங்க வேண்டுமிடத்து தமிழ் வரிவடிவ எழுத்துக்களில் சில அடையாளங்களைச்

செய்தல் வேண்டும். பெரும்பான்மையும் ச, க இரண்டிலும் அடையாளம் செய்து கொள்ளலாம்.” (Balasundaram, 2003).

அயல்மொழி எழுத்துக்களும் அவற்றிற்கு ஈடான தமிழ் எழுத்துக்களும் என்னும் தலைப்பில் பின்வரும் பட்டியலை வழங்கியுள்ளார்.

அட்டவணை 11. அயல்மொழி எழுத்துக்களும், தமிழ் எழுத்துக்களும்

1	2	3
ஐ, J, G	ஸ, S	ஷ, Sh
ச, ய, இ, எ	ச, த, ற	ச, ட
ஜேஸஸ் - இயேசு, ஏசு ஜன்னல் - சன்னல் புஜம் - புயம் ஜோசப் - யோசேப்பு ஜம்பு - சம்பு நிஜம் - நிசம் ஜோர்தான் - யோர்தான் ஜார் - சார் தாஜ்மால் - தாசுமகால் ஜப்பான் - சப்பான், யப்பான் ஜுலை - சூலை ஜாவா - யாவா	ஸகாரா - சகாரா ஸ்நேகம் - சிநேகம் மாஸம் - மாதம் ஸர்ப்பம் - சருப்பம் ஸ்காட்லாண்ட் - இசுக்காட்லாண்டு விஸனம் - விசனம், விதனம் ஸ்ருங்காரம் - சிங்காரம் ஆஸநம் - ஆதனம், ஆசனம் ஸுகி - சுகி ஸன் - சன் பஸ்மம் - பற்பம்	புஷ்பம் - புட்பம் லங்காஷயர் - இலங்காசயர் விஷம் - விடம் ரிஷி - இருடி ஷண்முகம் - சண்முகம் ருஷபம் - இடபம் கோஷம் - கோடம், கோசம் காஷ்மீர் - காசுமீர்ம் புஷ - புசு ரஷ்யா - இரசியா, உருசியா கேஷ - காசு தேஷ - தேசம்

4	5	6	7
ஹ H	F	ஃஷ	Z
அ, க	ப	ட், ச், க்	ச
ஹிமாசல் - இமாசலம் ஹாஸ்யம் - ஆசியம் ஹாரம் - ஆரம் ஹுமாயூன் - குமாயூன் மஹிஷன் - மயிடம்	Coffee - காஃபி Off - அஃப் Full - ஃபுல்	பஃஷம் - பக்கம், பட்சம் பஃஷி - பட்சி சாஃஷி - சாட்சி, சாக்கி மீனாஃஷி - மீனாட்சி	Zin - சின் Bazar - பசார்

அயல்மொழி எழுத்துக்களைக் குறிக்கத் தமிழ் எழுத்துக்களில் செய்துகொள்ளத்தக்க அடையாளக் குறியீடுகளாகப் (வ.இ.த.16) பின்வருவனவற்றைக் கூறியுள்ளார்.

“அயல்மொழி ஜ எழுத்தைக் குறிக்கச் சகரத்தின் முன் ‘ச’ என ஒரு காலும் ஸகரத்திற்கு ‘ச’ என ஒருபுள்ளியும் ஷகரத்திற்கு ‘ச’ என இரண்டு புள்ளியும் ஹகரத்திற்கு ‘ஃ’ என ஓர் ஆய்தமும் அடையாளமாகும். கூகரத்திற்கு ‘க்’, ‘ட்ச’ என்பவை குறியீடாகும். இவ்வாறு குறியீடு செய்து எழுதாமல் அயல்மொழி எழுத்து வரிவடிவத்தையே எழுதுதல் மொழி அறமாகாது. உள்ளவாறு

ஒலித்தல் வேண்டி அயல்மொழி எழுத்துக்களைத் தமிழ் எழுத்துக்களோடு கலந்து எழுதுதல் இழிந்த உலக வழக்காகும்" (Balasundaram, 2003).

அட்டவணை 12. பிறமொழிக்குத் தமிழ்ப்படுத்தி எழுத புதிய குறியீடு

பிறமொழி	தமிழ்	பிறமொழி	தமிழ்
ஜப்பான்	1சப்பான்	ஹரிமம்	ஃகிமம்
ஜன்னல்	1சன்னல்	மஹான்	மஃகான்
ஸகாரா	0சகாரா	ஹுமாயூன்	ஃகுமாயூன்
சாஸனம்	சா0சனம்	லக்ஷணம்	இலக்கணம்
புஷ்பம்	பு:ச்பம்	லக்ஷியம்	இலட்சியம்
வேஷம்	வே:சம்		

அயல்மொழிச் சொற்கள் சிலவற்றைத் தமிழில் எழுதுமிடத்து ஆய்த எழுத்து ஓரளவு ஆக்கந்தரும். ய ர ல க்களை முதலாக உடைய அயல்மொழிகளை எழுதுமிடத்து அ இ உ ஆகிய உயிர் எழுத்துகள் முன்னொட்டாக வரும் (வ.இ.த.17).

எ.கா. Office - ஆஃபீசு, Saffar - சஃபர், M.Phil - எம்ஃபில் அரங்கம் (ரங்கம்), இராமன் (ராமன்), உரோமம் (ரோமம்) இலக்குவன் (லக்குவன்), இயேசு (யேசு), உலோகம் (லோகம்), இயக்கன் (யக்கன்), உயுத்தம் (யுத்தம்).

தமிழ்க்காப்பு இயம் - மி. காசுமான் (கி.பி. 2005)

எழுத்து, சொல், சொற்புணர்ச்சி இலக்கணங்களைச் செய்யுள் வடிவில் உரையுடன் தமிழ்க்காப்பு இயமாக மி. காசுமான் எழுதியுள்ளார் (Kasuman, 2015). இதன் எழுத்திலக்கணத்தை எழுத்தியல், பிறப்பியல், பிறமொழியாக்கம் என்னும் மூன்று இயல்களாகப் பகுத்துள்ளார். பிறமொழியாக்கத்தை 133-142 வரை 10 நூற்பாக்களின்வழி கூறியுள்ளார்.

தமிழில் வரிவடிவம் பெறாத பிறமொழி எழுத்துகள் தமிழ்நெறிக்கு இணையாகத் திரிந்துவரும். முப்பது தமிழ்வரிவடிவ எழுத்துகளுள் அடங்கிவராத பிறமொழி எழுத்துகளை இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய மூன்றுவித தமிழ்மொழிக்குள் அடக்கி உருவம் கொடுத்து எழுதப்படும் (த.கா.133) என்கிறார்.

பிறமொழிகளில் உச்சரிக்கப்படும் க, ச, ட, த, ப என்னும் ஐந்து மெய்யெழுத்துகளும் பலவடிவங்களாகச் செயல்பட்டாலும், தமிழ் மொழியில் ஐந்து வரிவடிவங்களுக்குள்ளேயே அடங்கும் (நூ. 134). வடமொழி மற்றும் பிறமொழிகளில் க, ச, ட, த, ப ஆகிய எழுத்துகள் ஒவ்வொன்றும் நான்கு விதமான எழுத்துகள் ஒரே ஒரு எழுத்தாகவே தமிழில் எழுதப்படும். இந்த 5 எழுத்துகளும் வர்க்க எழுத்துகளாக மொத்தம் 20 எழுத்துகளாகத் தனித்தனியாக சமற்கிருதத்தில் உள்ளன. ஆனால் இவையெல்லாம் தமிழில் 5 எழுத்துகளுக்குள்ளேயே ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு வரிவடிவமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

அட்டவணை 13. வடமொழி பிறமொழிகளில் க, ச, ட, த, ப தமிழில் ஒரே எழுத்தாக எழுதுதல்.

க	நகம், நாகம், மேகம்
ச	சலவாதி, விசயம், சருச்சரை
ட	பீடம், சடம், கூடம்
த	தலம், தினம், தோரை
ப	பலம், பந்தம், பாரம்

ஆரிய மொழியில் உள்ள சில எழுத்துகள் தமிழில் வழங்கும்போது தமிழ் எழுத்துகளுக்குத் தகுந்தாற்போல பின்வரும் எழுத்துகளாகத் திரிந்துவரும் (த.கா.இ.135) என்று கூறியுள்ளார்.

அட்டவணை 14. வடமொழி எழுத்திற்கு இணையான தமிழ் எழுத்து.

வடமொழி எழுத்து	எழுத்தின் எண்	இணையான தமிழ் எழுத்து	எடுத்துக்காட்டு
ஐ	8	ய, ச	பங்கஜம் - பங்கயம்
ஸ	30	ச, ய	பாஸம் - பாசம், தேஸம் - தேயம்
ஷ	31	ச, ட	ஷண்முகன் - சண்முகன், விஷம் - விடம்
ஸ	32	ச, த	ஸித்தி - சித்தி, மாஸம் - மாதம்
ஹ	33	அ, க	ஹரன் - அரன், மோஹம் - மோகம்
க்ஷ	35	க்க, ட்ச	பக்ஷி - பக்கி, பக்ஷி - பட்சி

இவற்றுள் 'ஸ்' உயிர்ஏறாத் தனிமெய்யாய் மொழிக்கு இடை, கடையில் சுகரமாக வரும் (த.கா.136). எ.கா. சரசுவதி (சரஸ்வதி), அல்போன்சு (அல்போன்ஸ்), தனிசலாசு (தனிஸ்லாஸ்).

தமிழின் 18 மெய்களுக்குள் அடங்காத பிறமொழி ஒலிகளை ஆய்த எழுத்தைக் கொண்டு எழுதலாம் (த.கா.137) என்று கூறியுள்ளார். எ.கா. மெஃகல்லன் (மெஹல்லன்), செவஃகர் (ஜெவஹர்), கிருஃசுணன் (கிருஷ்ணன்), குருஃசோ (குருஷோ), டெரிஃபில்லின் (Deriphyllin), காஃபி (Coffee), ஃடீ (Tea), ஃடெய்லர் (Tailor), இஃடாலி (Italy).

யகரம் அ, ஆ உயிரெழுத்தோடு சேர்ந்து ய, யா என மொழிக்கு முதலில் வருவதோடு உ, ஊ, ஓ, ஔ ஆகியவற்றோடும் சேர்ந்து பிறமொழிச்சொற்களில் மொழிக்கு முதலில் வரும். (த.கா.138) எ.கா. யட்சன், யாத்திரை, யுகம், யுகி, யோகம், யௌவனம்

மொழிக்கு முதலில் வராத ரகரம் அ, இ, உ இவற்றில் ஏதாவது ஒன்றையும் லகரம் இ, உ ஏதாவது ஒன்றையும் பெறும் (த.கா.139) என்று நன்னூலின் திரிபு நூற்பாவாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

அட்டவணை 15. மொழிக்கு முதலில் வராத ர, ல பற்றி கூறுவது.

ர	அ, இ, உ	அரங்கன் (ரங்கன்), இராமன் (ராமன்), உரோமம் (ரோமம்)
ல	இ, உ	இலாபம் (லாபம்), உலோகம் (லோகம்)

மொழிக்கு முதலில் வராத ட, ற, ர, ல, ழ, ள எழுத்துகளுள் ட, ர, ல பிறமொழிச்சொற்களில் முதலாக வரும் (த.கா.140) என்றும் இவ்வாறு வரும் பிறமொழிச் சொற்களைத் திசைச்சொல் என்றும் குறிப்பிடுகிறார். எ.கா. டாக்டர், டிராமா, டான்சு, ரப்பர், ரிப்பன், ருமேனியா, லிட்டர், லீடர், லாறன்சு.

பிறமொழிச் சொற்களுள் மெய்கள் தம்முள் இணைந்து ஒரெழுத்தைப்போல நடக்கும்போது பின்னின்ற ய், ர், ல் மெய்களுக்கு இகரமும் ம், வ் மெய்களுக்கு உகரமும் ந் மெய்யிற்கு இகர அகரங்களும் மேலே வந்து பொருந்தி தமிழ்போல வரும். இணைந்து முன்னின்ற ரகரத்தின்வழி உகரமும் வரும். வேறுவிதமாக பொருந்தி வந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்க (த.கா.141) எ.கா. தியாகம் (த்யாகம்), வாத்தியம் (வாத்யம்), கிரமம் (க்ரமம்), ஆபிரகாம் (ஆப்ரஹாம்), கிலேசம் (க்லேசம்), பதுமம் (பத்மம்), பக்குவம் (பக்வம்), வித்துவான் (வித்வான்), இரத்தினம் (ரத்னம்), அரதநம் (ரத்நம்), அருத்தம் (அர்த்தம்), மருமம் (மர்மம்) - சத்தி (சக்தி), தூலம் (ஸ்தூலம்).

உலகில் பேசப்பட்டுவரும் மொழிகளில் வழங்கப்பட்டு வரும் எழுத்தொலிகளுக்கெல்லாம் வடிவம் அமைத்துப் பேணுதல் ஒரு மொழிக்கு இயலாது. ஆகையால் அந்தந்த மொழியின்

இயல்பிற்கேற்ப அமைந்துள்ள எழுத்து வடிவத்திற்கு உட்பட்டுப் பேணுதலே வழிமுறையாகும் என்று புறனடையில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார் (Subramanian, 2007).

வடமொழிக்கு மட்டுமே உரிய ஒலிகளுள் சில தமிழாக்கம் செய்யப்படும் முறை

“தமிழிலக்கண நூல்கள் வடமொழியாக்கம் பற்றிக் கூறிய இலக்கணக் கூறு

- 1 க, ச, ட, த, ப என்னும் ஐந்திலும் உள்ள ஒலிப்பிலா ஒலி, ஒலிப்பிலா மூச்சொலி, ஒலிப்புடைய ஒலி, ஒலிப்புடைய மூச்சொலி என்னும் நான்களையும் தமிழில் உள்ள க, ச, ட, த, ப என்னும் எழுத்துகளில் எழுத்துதல் வேண்டும்.
- 2 ஜகரத்தைச் சகரமாக மட்டுமன்றி யகரமாகவும் எழுத வேண்டும். சொல்லமைப்புக்கேற்ப ஒலிமாற்ற எழுத்து அமையும். ஜாதீ, சாதி, பங்கஜம், பங்கயம்.
- 3 ஸகரம் சகரமாக எழுதப்பட வேண்டும். ஸீதா, சீதை
- 4 ஷகரம் சகரமாகவும் டகரமாகவும் எழுதப்படும். நஷ்டம், நட்டம், மகேஷ், மகேசு.
- 5 கூகரம் க்க் என்றோ ட்ச் என்றோ எழுதப்படும். லக்ஷமீ, இலக்குமி இலட்சுமி, பகூஷம், பக்கம், பகூஷி, பட்சி.
- 6 ஹகரம் அகரமாகவோ ககரமாகவோ எழுதப்படும். ஹரீ, அரி, ஜவஹர், சவகர்.
- 7 ஸ்ரீ என்பது சீ என்று எழுதப்படும். ஸ்ரீராம, சீராமன், ஸ்ரீலங்கா, இலங்கை.
- 8 ஆகார இறுதி ஐகாரமாகும். ஸீதா, சீதை, லங்கா, இலங்கை
- 9 ரகரம் அ, இ, உ என்பவற்றுள் ஒன்றைச் சொல்லுக்கு ஏற்ப முதலில் பெற்று வரும். ரங்க, அரங்கன், ராம, இராமன், ரூபாய், உருபாய், லோபி, உலோபி
- 10 லகரம் இ அல்லது உகரத்துடன் சொல் முதலில் வரும். லாப, இலாபம் லுத்தர், உலுத்தர்.” (Suyampu, 2004a; Suyampu, 2004b)

வடமொழியாக்கத்தில் ஸ்ரீ

வடமொழியாக்கத்தில் ஸ்ரீ என்ற எழுத்தை மேற்குறித்த எந்த நூலும் குறிப்பிடவில்லை. தமிழில் இந்த எழுத்துக்குத் ‘திரு’ ‘திருமிகு’, ‘திருவாளர்’, ‘அருள்மிகு’ ஆகியன பயன்படுத்தப்படுகின்றன. திருவரங்கம் (ஸ்ரீரங்கம்), திருப்பெரும்புதூர் (ஸ்ரீபெரும்புதூர்) என்று ஊர்ப்பெயர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தமிழில் உள்ள திரு என்பதே பின்னாளில் ஸ்ரீ என்ற எழுத்தால் குறிக்கப்பட்டது. பக்தி இலக்கியங்களில் திருவரங்கம் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“வணக்கத்துக்குரிய, பெருமதிப்புக்குரிய நபர்களின் பெயருக்கு முன் பெருமதிப்பைத் தெரிவிக்கும் முன்னொட்டாக, இச்சொல் பயன்படுகிறது. இச்சொல்லைப் பயன்படுத்த பால் வேறுபாடு பார்க்கத் தேவையில்லை என்றாலும், இச்சொல் ஆணுக்குரித்தானது என்ற எண்ணம், ஸ்ரீமதி போன்ற சொற்பயன்பாட்டுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது.”

வடமொழிப் பெயர்ச்சொற்களில் ஸ்ரீ காணப்படுகிறது. ஸ்ரீவித்யா, ஸ்ரீதர், ஸ்ரீராம், ஸ்ரீநிவாசன் போன்ற பெயர்களைத் தமிழில் எழுதுவது குறித்து ஏன் எந்த நூலும் குறிப்பிடவில்லை என்பது ஆய்வுக்குரியது. விரிவஞ்சி இங்கு தவிர்க்கப்படுகிறது. பெயர்ச்சொற்களுக்கும் ஊர்ப்பெயர்களுக்கும் ஸ்ரீ என்பது ‘சிரீ’, ‘சிரீ’ என்று தமிழ்ப்படுத்தி எழுதுவதும் வழக்கில் உள்ளன. இவை பெரும்பாலும் இலங்கைத் தமிழர்களால் எழுதப்படுகிறது. திருவாய்மொழியிலும் (2858) ‘சிரீதரனே’ என்றும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஜ், ஸ, ஷ, ஸ், ஹ, கூஷ ஆகிய ஆறு கிரந்த மெய்யெழுத்துகளும் தமிழ் எழுத்துகளைப் போலவே ஒவ்வொன்றும் தலா 12 உயிர்மெய் எழுத்துகளாக உருவாகும். ஸ்ரீ என்பது இவ்வகையில் அடங்காது தனித்த எழுத்தாகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மணிபிரவாளநடை

மணிப்பிரவாள நடை என்பது தமிழ் நடையில் வடமொழியைச் சேர்த்து எழுதும் முறையாகும். வடமொழியோடு தமிழைப் பயன்படுத்தினால்தான் உயர்வும் மதிப்பும் கிடைக்கும் என்று எண்ணிய புலவர்கள் தங்கள் படைப்புகளில் ஏராளமான வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழுக்கு இறக்குமதி செய்தனர். முத்தும் பவளமும் கலந்து கோத்த மாலை போல (மணி - முத்து, பிரவாளம் - பவளம்) வடசொல்லும் தமிழ்ச் சொல்லும் கலந்து எழுதிய உரைநடை மணிபிரவாள நடையாகும். தற்காலத்தில் வடமொழித்தாக்கம் குறைந்து வரும் வேளையில், ஆங்கில மொழியின் தாக்கம் அதிகரித்துவருகிறது. தமிழர்கள் பேசும்போது தமிழ் மொழியில் ஆங்கிலக் கலப்பு பெருகி வருகிறது. இதுவே தற்காலத்தில் நாகரிகம் என்றும் கருதுகின்றனர்.

தமிழில் பிறமொழிகளின் இலக்கண மீறல்கள்

தமிழ்மொழி தனக்கென்று இயல்பான இலக்கணக் கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்கும் ஒரு மொழி. இத்தமிழ் மொழியில் பிறமொழிகள் கலப்பதனால், தமிழில் உள்ள இலக்கண வரைமுறைகள் மீறப்பட்டுப் பிறமொழிச் சொற்கள் புழக்கத்தில் இருந்துவருகின்றன. மொழிமுதல் எழுத்துகள், மொழியிறுதி எழுத்துகள் என்று தமிழில் வரைமுறை இருக்கிறது.

மொழிமுதல் எழுத்துகளில் ட், ர், ல் மற்றும் ஆய்தம் போன்ற எழுத்துகள் மொழிக்கு முதலில் வருவதில்லை. ஆனால் தற்காலத்தில் பிறமொழிச் சொற்கள் கலந்து வழங்கப்படுவதால் இலக்கணவிதி மீறப்பட்டு இவ்வெழுத்துகள் மொழிக்கு முதலில் வந்துள்ளன. அவை, டம்ளர் டாக்டர், டிப்ளமோ, டிக்கட், டீசல், டெலிவரி, டோர், டைரி., ரப்பர், ராஜினாமா, ரிப்பன், ரெட், ரேஷன், ரைஸ், ரோந்து., லட்டு, லாரி, லிங்கம், லீவ், லென்த், லேடி, லுங்கி, லூட்டி, லைட்., ஃபேன், ஃபோன், ஃபாத்திமா, ஃபோர்டு, ஃபார்மலி, ஃபுட், ஃபைன்., இதில் ஆய்த எழுத்து மொழிக்கு முதலில் வருவது என்பது குறைந்த அளவாகவே இருக்கிறது.

மொழியிறுதி எழுத்துகளில் வல்லின மெய்யெழுத்துகள் மொழிக்கு இறுதியில் வருவதில்லை. ஆனால் தற்காலத்தில் இம்மரபு மீறப்பட்டு இவ்வெழுத்துகள் மொழிக்கு இறுதியில் வந்துள்ளன. அவை, கிளார்க், ப்ளாஸ்க், பிரேக், பெஞ்ச், வாட்ச், லஞ்ச், பிஸ்கட், கோர்ட், டிக்கெட், பந்த், பரத், பல்ப், ஷாப், போன்ற சொற்கள் மொழிக்கு இறுதியில் வருவது இலக்கண மீறல்களாகும்.

தனித்தமிழ் இயக்கம்

தமிழ்மொழியில் பிறமொழிச் சொற்கள் கலக்காமல் எழுதுவதும் பேசுவதும் தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இத் தனித்தமிழ் இயக்கம் பிறமொழிச் சொற்கள் தமிழில் கலக்காமல் தடுப்பதற்காகப் பிறமொழிக்கு இணையான தமிழ்ச்சொற்களை மக்களிடையே பரவச் செய்தது. அவ்வாறு பரவச் செய்ததில் மறைமலை அடிகள், தேவநேயப் பாவாணர், பெருஞ்சித்திரனார், பாரதிதாசன் போன்ற அறிஞர்கள் அரும்பாடுபட்டுள்ளனர். இதன்மூலம் பிறமொழி கலப்பு என்பது வெகுவாகக் குறைந்தது.

நடைமுறை வாழ்க்கையில் பிறமொழிகள்

தாய்மொழியில் எழுதவும் பேசவும் படிக்கவும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நடைமுறை வாழ்க்கையில் தமிழர்கள் குழந்தைகளுக்குப் பெயர் வைக்கும்போதும் பிறரிடம் பேசும்போதும் தமிழ்சொற்களின் உச்சரிப்புகளைக் கூடப் பிறமொழி சொற்கள் போல உச்சரிக்கின்றனர் (Vengadesan, 2013). தமிழல்லாது பிறமொழி சொற்களைக்கொண்டு பெயர்வைக்கும்போதும் பேசும்போதும் தமிழின் இனிமையை உணரமுடியாத நிலை ஏற்படுகின்றது. இதுபோலவே தற்காலத்தில் திரைப்படங்களில் அதிகளவிலான சொற்கள் பிறமொழிகளாகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. தொலைக்காட்சி, வானொலி, செய்தித்தாள் போன்றவற்றிலும் பிறமொழிச் சொற்களே அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

முடிவுரை

இலக்கியம் காலம் காட்டும் கண்ணாடி என்றால், அக்கண்ணாடியின் பின்புறம் பூசப்படும் முலாம் போன்றது இலக்கணம். முற்காலத்தையும் இனிவரும் காலத்தையும் காண்பதற்கு இன்றியமையாததாக இலக்கணம் அமைகிறது. இவ்விலக்கணங்களின் மூலம் மொழியின் வளமையை எவ்வாறு பண்படுத்திப் பயன்படுத்துகிறோம் என்பதை அறிய முடியும். பிறமொழிக் கலப்பு என்பது தற்காலத்தில் தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக மாறிவிட்ட நிலையில் கூடப் பிறமொழியாக்கத்தின் மூலம் பிறமொழி கலப்புச்சொற்களைத் தமிழ்மொழியில் உள்ள எழுத்துகளினால் சரிசெய்துகொள்ளமுடியும். இதற்காகச் செய்யுள் வடிவிலான பல்வேறு தமிழிலக்கண நூல்கள் வழிவகை செய்துள்ளன. பிறமொழிகளில் உள்ள சொற்களைத் தமிழ்மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கும்போது அம்மொழியிலுள்ள சொற்கள் தமிழ்மொழி உச்சரிப்புக்குத் தகுந்தாற்போல் மொழிபெயர்த்தால் தமிழ்மொழியில் பிறமொழிகள் கலப்பதினைத் தடுக்க முடியும். இலக்கண நூல்களில் இலக்கணக் கூறுகள் காலமாற்றத்திற்கு ஏற்றார்போல் சிற்சில மாற்றங்களுடன் வெளிவருகின்றன. இதுபோன்ற நூல்களின் மூலம் பிறமொழி கலப்பு, களைவது எப்படி என்பதுபற்றி அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது. இலக்கண ஆசிரியர்கள் பிறமொழி எழுத்துகளுக்குப் பதிலாகத் தமிழில் உள்ள எழுத்துகளைப் பயன்படுத்தலாம் என்று வரையறை செய்துள்ளனர். இவ்வரையறை காலத்திற்கேற்ப சிறிது மாற்றங்களுடன் வழக்கில் பயன்படுத்தும் வகையாக இருக்கின்றது. முன்னைய இலக்கண ஆசிரியர்கள் கூறியவாறு சில எழுத்துகள் தற்போது பயன்பாட்டில் இல்லாமலும் சில எழுத்துகள் பயன்பாட்டில் இருந்தும் வருகின்றன. தமிழிலக்கண வரலாற்றில் தொல்காப்பியம் முதல் நூலாக நமக்கு கிடைத்துள்ளது. தொல்காப்பியக்காலத்தில் தொல்காப்பியர் வடமொழி சொற்கள் தமிழில் கலந்துள்ளதையும் அவற்றைத் தவிர்க்காமல் அச்சொற்களுக்கு ஏற்றார்போல் தமிழில் உள்ள எழுத்துகளைக் கொண்டு அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற விதியை வகுத்துக்காட்டியுள்ளார். பின்வந்த வீரசோழியம், நேமிநாதம், நன்னூல், பிரயோக விவேகம், இலக்கண விளக்கம், இலக்கணக் கொத்து, தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம், அறுவகை இலக்கணம், சுவாமிநாதம், தமிழ்நூல், தென்னூல், வளர்தமிழ் இலக்கணம், தமிழ்க்காப்பு இயம் போன்ற செய்யுள் வடிவிலான தமிழிலக்கண நூல்கள் பிறமொழிச் சொற்களை எவ்வாறு தமிழ்ப்படுத்திப் பயன்படுத்தலாம் என்று விதி செய்துள்ளனர் என்பதனை அறிந்துகொள்ள முடிந்தது. இதன்மூலம் இனிவரும் காலங்களில் பிறமொழிச் சொற்களுக்குத் தமிழ்மொழியில் உள்ள எழுத்துகளைக் கொண்டே சொற்கள் அமைத்துப் பயன்படுத்தலாம்.

References

- Alagesan, S., (2007) Ilakkana Parvaikalum Pathikalum, Sekar Pathippagam, Chennai, India.
- Balasundaram, S., (1993) Tennul, Thamarai Publication, Thanjavur, India
- Balasundaram, S., (2003) Valar tamil ilakkanam, Thamarai Publication, Thanjavur, India
- Dhandapani Swamikal, (2016) Aruvagai Ilakanam, Second Edition, Thavathiru Santhalinga Adigalar Arts, Science and Tamil College, Coimbatore, India.
- Ilampuranar, (2011) Tholkappiyam moolamum uraiyum, Saradha pathippagam, Chennai, India
- Kasuman, M., (2015) Tamillkkappu iyam, Kasuman Pathippagam, Marthandam, India.
- Pavananthi Munivar, (1983) Nannool sollathikaram, Kathir Pathippagam, thiruvaiyaru, India
- Pavananthi Munivar, (1998) Nannool (eluthu), Manivasakar Pathippagam, Chennai, India
- Saravanantamilan, T., (1972) Thamiz Nuul, Tamilnan Pathippagam, Chennai, India.
- Subramanian, S.V., (2007) Thamizh Ilakkana Noolgal, Meyyappan Pathippagam, Chennai, India.
- Sundaram, I., (2008) Tolkappiyam, Chennai, India.
- Suyampu, P., (2004a) Ilakkana Nulkalil Karuttu Valarcci, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.
- Suyampu, P., (2004b) Tamilmozhi amaipum varalarum, Ilakkumi Nilayam, Chennai, India

Suyampu, P., (2014) Veeramamunivarin Solilakkanam, International Institute of Tamil Studies, Chennai, India.

Vengadesan, R., (2013) Moli Kalvium Ilakkana Uruvakkavum, New Century Book House P Ltd., Chennai, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License